

20.1.2020

לכבוד
רשות המיסים
המחלקה לתכנון וכלכלה
רת' בנק ישראל 5
ת.ד. 320
שלום רב,
ב-6 לינואר הוציא רשות המיסים הודעה לציבור בעניין אשר בנדון. בהודעה זו נכתב כי משרד האוצר
עומד לבטל את שיעורי המכס ביבוא חמאה. הביטול יהיה בהוראת שעה עד סוף שנת 2020.
ההודעה לא כללה את נימוקיה של הרשות לשינוי במדיניות הרלבנטית לכל ענף החלב.
ענף החלב הוא בעל מאפיינים ייחודיים המורכב מצד אחד מחומרם גלם המיוצרים במקטע חקלאי ומצד
שני בתעשייה עתירת הון וטכנולוגיה הדורשת השקעה מסויבית בתשתיות ובMITKINS. על רקע ייחודיות
זו, חוק תכנון משק החלב התשע"א – 2011 ("חוק החלב"), נועד לעגן את הסדרת שוק החלב באמצעות
חקיקתיים ראויים.

בהתחאם, הגדר המחוקק את מטרותיו של חוק החלב כפי שבאו לידי ביטוי בסעיף 1 בו נכתב בין היתר
שמטרות החוק היא להבטיח אספקה סדירה של חלב ומוצריו, תוך הבטחת מחירים נאותים לייצורים
למחלבות ולציבור ותוך יצירת **תנאים הולמים לפועלות הייצור והמחלבות**.

בסעיף 3 לחוק החלב נכתב בין היתר כי שיווק חלב ומוצריו חלב בישראל יהיה מיוצר מקומי בלבד, או
מייבוא שהותר על פי הוראותיו של סעיף קטו (ב) או לפי כל דין.

על בסיס עקרונות אלו נקבע כי ענף החלב יהיה **ענף מתוכנן**, וכן נכתב בסעיף 4 לחוק החלב כי השר יקבע,
בצו, מדי שנה, את היקף הייצור המקומי הכלול לאותה שנה לכל הייצור (להלן היקף הייצור הכלול), על
פי היקף החזוי של מלאה הצריכה.

ابני יסוד אלו של חוק תכנון משק החלב משליכים על כל הנגורות הרלבנטיות בהקשר של משק החלב. כך,
шиווק חלב ומוצריו חלב חייב להיות מיוצר מקומי בלבד, עם חריגות ביבוא שהותר, וענף החלב חייב להיות
מתוכנן.

החמאה באירועות השונות, מהויה הן מוצר חלב לצרכן הסופי (חמאה בחפיסות), הן חומר גלם מרכזי
לשומן מן החיים והן כתחליף לחלב גולמי ניגר (ביחד עם אבקת חלב). כך, החמאה אינה מוצר שולי במסגרת
התכנון בענף. ההיפך הוא הנכון. בשל העובדה ההן מוצר סופי והן חומר גלם היא מהויה נדבך מרכזי במבנה
הענף בכלל ובתוכנו הענף בפרט. החלטה לאפשר יבוא חמאה **לא מגבלה** ובאופן המונתק מכללי התכנון
הענפי כפי שנקבעו בחוק החלב, תפגע בתכנון הנגזר בענף, וכפועל יוצאה עלולה ליעצר עודפים וחוסרים
במקטעים שונים בענף בכלל (לא רק בחמאה) בתקופות שונות לאורך השנה.

כאמור לעיל, במסגרת החלטת הרשות לבטל את המכס לא הוצגו נימוקי הרשות. אולם נראה כי החלטה זו
קשורה למחסור שהורגש בחמאה בחפיסות במרכולים וברשתות, במהלך 2019. המחסור בחמאה מיוצר
מקומי נזוץ בעיקרו מעליית הביקוש לשומן, ומהצורך לאזן את היקף החלב הגולמי. החוק מאפשר
התמודדות עם עוזף ביקוש באמצעות ייבוא, אך לאור מטרותיו של החוק, ברור כי לא הייתה כוונה
שהתמודדות כזו תפגע בהסדרה הקבועה בחוק או בתכנון השוק. אין חולק כי המחסור בחמאה מחייב מענה.
מענה כזה קיים, **באופן מיידי**, **המקרים את מטרות החוק ותכנון הענף** במסגרת פיתוחה **מדווחה** ליבוא
חמאה (הן חמאה בחפיסות והן חמאה תעשייתית). מכסה אשר תשלים את הייצור המקומי לכדי מענה מלא

על הביקוש של השוק. למצער, בשנת 2019 פтиחת המכסה לוותה בתנאים ומגבלות לחלוקת המכסות, שמנעו את מימוש יבוא החמאה במכסות.

מכיוון שכך, במסגרת התכנון של שנת 2020, על פי הכללים שמתוווה חוק החלב, אכן הוחלט על הרחבת מכסת יבוא חמאה ללא מכס. הרחבה זו תזק תיקון הכספי שהובילו לאי מימוש המכסות בשנת 2019, היא המענה הרואוי והמידתי למחסור בחמאה העונה על מטרותיו והוראותיו של חוק החלב ומונע פגיעה בהסדרת ענף החלב.

בשולי הדברים אך לא בשולי חשיבותם, במהלך המוצע יש השלכות רוחב רבות ומשמעותיות. כך למשל, למרות שמדובר בהוראת שעה המיועדת לכארה לפטור בעיתות מחסור נקודתית, בטוחה הארוך יותר זהו מהלך שעלול להוביל לפגיעה הדורגת בענף הרפת ולהיפול החקלאות המקומית.

על רקע כל האמור לעיל תטען תנוּבָה כי ההצעה לביטול גורף של שיעורי המכס ביבוא חמאה אינה עומדת בקנה אחד עם חוק החלב והתכנון הענפי שבוצע בשילוב עם מכסת יבוא החמאה שחולקה ביוםים אלו, ומכוון שכך יש לדחות את ההצעה.

בברכה,
תנוּבָה מרכז שיתופי לשיווק
תוצרת חקלאית בישראל